

DUNAKESZI JÉZUS SZÍVE PLÉBÁNIA

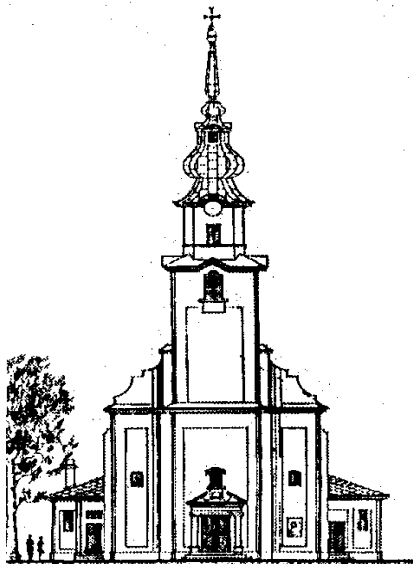
HÍRLEVELE

2011. December

6. évfolyam 12. szám

DECEMBERI LITURGIKUS NAPTÁR:

- 12.03 Xavéri Szent Ferenc
- 12.06 Szent Miklós püspök
- 12.08 Szeplőtelen fogantatás**
- 12.13 Szent Luca szűz és vértanú
- 12.14 Keresztes Szent János
- 12.25 Karácsony, Jézus születése**
- 12.26 Szent István első vértanú
- 12.27 Szent János apostol és evangélista
- 12.28 Aprószentek
- 12.30 Szent Család ünnepe**
- 12.31 Szent I. Szilveszter pápa

ADVENTI RÁHANGOLÓ GONDOLATOK SZENT-GÁLY KATÁVAL

- **A BŰNBÁNAT:** Isten nemcsak a bűneinket látja, hanem azt a vágyat is, mellyel felsírunk hozzá.
 - **AZ IMÁDSÁG:** Nincs az a mélység, melyben Isten észre ne venné összekulcsolt kezünket, és nincs az a láрма, melyből ő ki ne hallaná kereső szavunkat!
 - **AZ AJÁNDÉK:** Ha ajándékot adsz: add a szíveddel, nehogy a kinyújtott kéz ott maradjon viszonzást várni.
 - **A FORGATAG:** Bárhova megyünk, ne hagyjuk otthon keresztény felfogásunkat!
 - **SZÍVÜNK MÉLYE:** A fény mindig lehet egy kicsit fényesebb, a szeretet nagyobb, az imádás mélyebb, s az allelujánk is mindig növekedhet hangzásban és belső tartalomban.
 - **ÚTRA KELNI:** A betlehemi csillagot sokan látták az égen, de mit használt azoknak, akik nem mentek utána? Ott van a kereszt templomainkon is, de mit használ azoknak, akik fel sem figyelnek rá?
 - **RÁHAGYATKOZÁS:** Ne félj, ha Isten keresztülhúzza terveidet: csak a teidet húzza keresztül, de nem az övét.
 - **A SZERETETRŐL:** A jászolban fekvő Gyermekben Istent látni, és elfogadni a Kenyér és Bor színváltozását csak az képes, aki tud hinni a szeretetben.
 - **TE MIT VISZEL AJÁNDÉKUL?** Több jó van bennünk, mint amennyit mások észrevesznek, de több rossz is, mint amennyit magunk tudunk magunkról. Akkor lesz boldog karácsonyod, ha Jézust nemcsak testvéreidben ajándékozod meg, hanem önmagadban is.
- Jó készüllet és szép ünneplést a jászol körül. Teremts otthont a szívedben Jézusnak!

(Ipoly atya; www.szentmise.hu)

LITURGIA ÉS SZIMBÓLUMAINK

A Szent Család. Az elmúlt évben a püspöki kar a Szent Család évét hirdette meg, amely a Szent Család vasárnapjával zárul le. Karácsony második legszebb ünnepe a Jézus születése után követő vasárnap, a Szent Család vasárnapja. Az idei évben kivételesen, mivel január 1-re esne, ezért december 30-án, pénteki napon fogjuk ünnepelni. Mindannyian érezzük, hogy milyen nagy szükség van korunkban is szent családokra. Olyan családokra, akik komolyan veszik küldetésüket, a mai körülmények között próbálják megélni hitüket, életükkel tanúságot tenni Krisztusról.

A legnagyobb támadás a mai és elmúlt korokban éppen a családok ellen folyik. És ez nem véletlen. **Az egészséges családi fészek melege és biztonsága az, ami leginkább ellen tud állni minden hamis ideológiának, torzulásnak és téveszmének.** Az a család, ahol **megélt hittel** nevelik a szülők gyermekeiket, sokkal nehezebb a felnövekvő új generációt csapdába csalni. Ma nem nagyon divat szentségi házasságban élni, a szabadságot a szabadossággal keverik. A szeretetet az érzésekkel, érzelmekkel és érzékiséggel. Szabadságnak gondolják a „mindent szabad” felfogást. Pedig ennek még a világban érvényben levő BTK (Büntető Törvénykönyv) és a bíróság intézménye is ellent mond. Igazi szabadságot és biztonságot nem az önmagam körül forgás, hanem a Krisztus-központú élet adja. Az Istennek hátat fordító, önmagát istenítő torz eszmék és tévelygések – amilyenek a mai nagyon szép és magát kellelő, színpompás, csillogó ruhába öltöztetett ideológiai és gazdasági áramlatok – óhatatlanul szakadékbá taszítják a családokat, és rajtuk keresztül a társadalmat is. (Széles út és keskeny ösvény – Jézus figyelmeztet bennünket! vö. Mt 7,13-14) Azt gondolom, ezt mindannyian tapasztalhatjuk. A laza kapcsolatokból eredő bizonytalanságok, és a széteső házasságok ezt igazolják. A gyermeket nem, vagy csak alig vállaló családok végezték bekövetkező súlyos társadalmi gondok, feszültségek sokasodása szintén erről szólnak.

A Szent Család ünnepén tekintetünk rászegeződik Józsefre, Máriára és Jézusra. Miért voltak ők szent? Mi volt az, ami miatt a családok példaképévé válhattak? József, aki „csak” nevelőapja volt Jézusnak. Nem élt házasságot Máriával. Küzdelmes és mozgalmas életet élt. Nagyon korán menekülésre kényszerült Heródes elől. Mária, akinek gyermeke nem férjétől származott. És Jézus, aki már 12 évesen külön utakon járt. Mitől voltak ők mégis külön-külön és együtt is szentek? Mi az mégis, amitől a **család** lett szent? Attól, hogy mindannyian a Mennyei Atya akaratát keresték és követték. Külön-külön és együtt is. Ez tette őket szentté. Mária nem fontolgatott, amikor az angyallal találkozott. Igent mondott. Pedig emberileg nézve nem kis kockázatot vállalt. József szintén tudott igent mondani az angyalnak. Pedig emberileg nézve ő is igen csak elfogadhatatlan helyzetbe került. Az Isten akarata felülírta saját érzékenységét és akaratát. És pont a felfelé figyelés óvta meg őt és a rábízottakat a gonoszságtól, és adott irányt életének. Jézusnak meg éppenséggel az eledele volt a Mennyei Atya akaratának teljesítése. Egyikük sem azt kereste, hogy neki mi a jó. Még csak azt sem, hogy a másinak mi a jó. Tudták, hogy a legjobb saját maguknak és egymásnak is, ha egy irányba – felfelé tudnak nézni, és engedelmessé válnak Isten akaratának. Nem is vesztek el az élet mindenféle útvesztőjében!

A Szent Család mindannyiunk ünnepe, hiszen mindenkinek van valami köze a családhoz. Még azoknak is, akik valamilyen okból nem alapítanak családot, hiszen ők is családban nőttek fel. A szentségi házasságban a család Krisztus jelenléte által megszentelt hely. Megáldja a szülők frigyét, megerősíti mindennapi küzdelmükben. Jelen van gyermekeik életében, hogy „növekedhessenek bölcsességben, korban és kedvességben Isten és emberek előtt.” (vö. Lk 2,52) Egészséges hitű és gondolkodású embereket csak szent család tud kinevelni, más kapcsolat nem. A családban nevelkedik fel a jövő: amilyenek a családok, olyan lesz a jövő is.

Az a társadalom, amely szétverni törekszik a családot, saját társadalmát is tönkre teszi. Családjaink csak akkor töltik be szerepüket, attól lesznek szentek, ha a hit, a béke és a szeretet iskolája és tüzhelye lesznek.

„**A házasság és a család szent**”, hangsúlyozza a II. vatikáni zsinat. (Gaudium et spes – második rész, első fejezet (47-49 p.)) Ahhoz, hogy ez így lehessen, érdemes megfogadni Kalkuttai Teréz anya szavait: „**Ha együtt imádkoztok együtt is maradtok.**” Az együtt imádkozásban feloldódhatnak a nap folyamán szerzett görcsök, feszültségek. Isten a közös imában begyógyítja az egymásnak okozott sebeket. Jelen van a közös imában ígérete szerint: „Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevében, ott vagyok közöttük.” (Mt 18,20) A család közös imájánál pedig különösen is ott van gyógyító és erősítő jelenlétével. Így válhat a család a szeretet tüzhelyévé, és a világ világosságává, mely nem csak a családot tartja egyben, de környezete felé is képes lesz világítani és melegíteni.

A Szent Család ünnepe legyen alkalom arra, hogy önvizsgálatot tartunk. Mi az, ami jól működik, de erősítésre szorul. Mi az, amiben változni kell. Legyen cél saját családjunk „szent családdá” alakítása, a boldogságos Szűz Mária és Szent József példája nyomán és az Úr Jézus segítségére, megerősítése által!

Vagner Mihály

BETLEHEMI SZERECSEN KIRÁLY

Talán sokan nem is gondoljuk, milyen különlegesen szép a templomunk betleheme, mert a Szent családdal együtt a pásztorok és a napkeleti bölcsek is jelen vannak benne.

Gyakran mesélek a menekülteknek olyan kulturális keresztény hagyományokról, amelyek hazájukban kevésbé, vagy egyáltalán nem ismertek. Ilyenkor mindig megtapasztaljuk, milyen színes és kreatív Isten Országá, még úgy is, ha megelevenítik a betlehemi történetet.

Egyik karácsonykor felhívtam egy afrikai barátomat, aki az ünnepeket épp egy menekülttáborban töltötte. Tudtam, hogy egyedül érzi magát, ezért fel akartam vidítani aktuális történettel. Elmeséltem neki, milyen szép a betlehem a templomunkban, ki van világítva. A napkeleti bölcseket királyként ábrázolják, és mondtam neki, hogy egyikük afrikai szerecsen király, olyan, mint ő. Le akartam fényképeztetni, hogy egy alkalommal meg mutassam neki, de kiderült, hogy hiába keressük karácsony első napján a szerecsen királyt, mert a napkeleti bölcsek csak később érkeznek Betlehembe, így csak vízkeresztkor lehet látni őket a templomban is. Amikor az afrikai fiú meghallotta, hogy a szerecsen király akár ő is lehetne, jót nevetett. Sokat bántották a bőre színe miatt, de Isten méltósággal ruházta fel, mint egy királyt. Olyan királyt, aki a Messiásnak ajándékot visz. Megbeszéltük mennyire fontosak az ajándékok üzenetei, amelyekről az evangéliumban olvasunk. Az arany a hatalom jelképe, a tömjén Istennek kijáró imádság szimbóluma, a mirha a szenvedő embernek szól. Mirhával kevert ecettel oltották Jézus szomját a kereszten. Úgy éreztem, ettől az afrikai fiútól is ezt a három ajándékot kéri az Úr. A hatalmát, az imáit és a szenvedéseit.

Legközelebb, amikor szerecsen királynak szólítottam őt, ő fehér utazónak nevezett el engem.

Akkor úgy éreztem, ez a vidám, de mégis komoly karácsonyi történet nagyobb ajándék volt, mintha bármit vásároltam volna neki.

(Láng Edit)

ADVENTRE KÉSZÜLÜNK...

Egy hóbertos szombat délutánon a barátommal köveket hajigáltunk az idős hölgy háza tetejére, a hátsó udvar egy eldugott szegletéből. A játék célja az volt, hogy megfigyeljük hogyan válnak a kövek rakétákká, amint legurulnak a tető széléig, majd zuhanó üstökösként kilőnek becsapódnak az udvarba. Találtam egy különleges sima követ, és újtára bocsátottam. A kő azonban oly annyira sima volt, hogy kicsúszott a kezemből, amikor meglendítettem és az idős hölgy háza hátsó teraszának egyik ablakát találta el.

A törött üveg zajára rakéta sebességgel pattantunk fel az idős hölgy udvarából, gyorsabban, mint ahogy a köveink potyogtak le a tetőről. Nagyon féltém, hogy az idős hölgy esetleg észrevett, s haragudni fog a törött üveg miatt.

Néhány nap múlva azonban már biztos voltam benne, hogy nem látott meg, mégis büntudatom lett a kellemetlenség miatt. A hölgy továbbra is mosolyogva üdvözölt minden nap, amikor átadtam neki az újságát, de én képtelen voltam természetesen viselkedni a jelenlétében.

Elhatároztam hogy félre teszem az újság kihordásért járó fizetségemet, és három hét alatt összegyűjtöttem hét dollárt, ami úgy vélem, fedezi az ablak megjavítását. A pénzt borítékba tettem és mellékeltem hozzá egy levelet, amelyben megírtam, hogy bocsánatot kérek, amiért betörtem az ablakát és remélem, hogy a hét dollár elég lesz a költségekre. Megvártam, míg besötétedik, odalopóztam az idős hölgy házához, és a bocsánatkérő borítékot becsúsztottam a leveleknek vágott ajtórésein. Úgy éreztem, megkönnyebbültem és alig vártam, hogy végre büntudat nélkül, felszabadultan nézhessek az idős hölgy szemébe.

Másnap – amikor átadtam neki az újságot – viszonoztam kedves mosolyát. Megköszönte az újságot és azt mondta: – Tessék, ez a tiéd. Egy nagy zacskó süteményt nyomott a kezembe. Megköszöntem, azután mentem tovább és útközben majszoltam a süteményt.

Miután már elég sokat megettem belőle, a kezemmel megéreztem a zacskóban egy borítékot. Kihúztam a zacskóból. Megdöbentem, amikor kinyitottam. Hét dollár lapult benne és egy rövid levél, amelyben mindössze ez állt:

Büszke vagyok rád.

(forrás: internet)

KARÁCSONYI TÖRTÉNET

Valamikor a Karácsony előtti utolsó napon a szupermarketbe siettem megvenni a maradék ajándékokat, amiket korábban nem tudtam. Amikor megláttam a sok embert, panaszkodni kezdtem magamnak: „Egy örökkévalóságig fogok itt rostokolni és még annyi más helyre kell mennem. Karácsony kezd egyre idegesítőbbé válni minden egyes évvel. Mennyire szeretnék csak lefeküdni és átaludni az egészet.”

Végül is át tudtam magam fűrni a játékosztályra és el is kezdtem átkozni az árakat, azon tűnődve, hogy a gyerekek tényleg játszani is fognak ezekkel a drága játékokkal? Amíg nézelődtem a játékosztályon, észrevettem egy kisfiút, aki olyan ötéves forma lehetett, egy babát szorítva a mellkasához. Csak a haját simogatta a babának és olyan szomorúan nézett. Aztán a kisfiú odafordult a mellette álló idős hölgyhöz: „Nagyi, biztos vagy benne, hogy nincs elég pénzem, hogy megvegyem ezt a babát?” Az idős hölgy ezt felelte: „Tudod te is: nincs elég pénzed, hogy megvedd ezt a babát, kedveském.” Aztán megkérte a fiút, hogy várjon meg itt öt percet, amíg elmegy szétnézni. Hamar el is ment. A kisfiúnak még mindig a kezében volt a baba.

Végül elindultam felé, és megkérdeztem tőle, kinek szeretné adni ezt a babát? „Ezt a babát szerette a húgom leginkább és ezt akarta a legjobban most karácsonyra. Nagyon biztos volt benne, hogy a Mikulás elhozza neki.” Azt válaszoltam, hogy talán Mikulás tényleg el is viszi neki, de a kisfiú sajnálkozva válaszolt.

„Nem, a Mikulás nem viheti oda neki, ahol most van. Oda kell ahhoz adnom anyukámnak, és így ő odaadhatja a húgocskámnak, amikor odamegy.” A szemei olyan szomorúak voltak, amikor ezt mondta. „A húgom Istenhez ment, hogy vele legyen. Apa az mondja, hogy Anya is el fog menni Istenhez hamarosan, úgyhogy azt gondoltam, el tudná így vinni a húgomhoz.”

Megkértem a kisfiút, hogy várjon meg, míg visszajövök az üzletből.

Ezután mutatott egy nagyon kedves kis fotót magáról, amelyen éppen nevetett. Aztán azt mondta nekem: „És még azt is akarom, hogy Anya elvigye neki ezt a képet is, így soha nem fog engem elfelejteni. Szeretem anyukámat, és azt kívánom, bárcsak ne kellene elhagynia engem, de apa azt mondja, hogy el kell mennie, hogy a húgommal legyen.”

Aztán ismét a babára nézett a szomorú szemeivel, nagyon csendesen. Gyorsan a pénztárcámhoz nyúltam, és kivettem belőle pár papírpénzt és megkérdeztem a fiút:

„Mi lenne, ha megszámolnánk a pénzed, hátha mégis lenne elég?” „Oké” - mondta. „Remélem, van elég.” Én hozzáadtam némi pénzt a fiúéhoz, anélkül hogy látta volna, majd elkezdtük a számolást. Elég pénz volt a babára, még egy kicsivel több is.

A fiú ezt mondta: „Köszönöm Istenem, hogy adtál elég pénzt.” Aztán rám nézett és hozzátette: „Megkértem tegnap Istent mielőtt lefeküdtem aludni, hogy segítsen, legyen elég pénzem, hogy megvehessem ezt a babát, így anyukám neki tudná adni a húgomnak. Meghallgatott! Még szerettem volna annyi pénzt is, hogy vehessek egy szál fehér rózsát anyukámnak, de azért ezt már nem mertem kérni Istentől. De mégis adott nekem eleget, hogy megvehessem a babát és a fehér rózsát... Tudod, anyukám szereti a fehér rózsát.”

Pár perc múlva az idős hölgy visszajött, majd távoztak.

Teljesen más hangulatban fejeztem be a bevásárlást, mint ahogy elkezdtem. Sehogy se tudtam kiverni a kisfiút a fejből. Aztán eszembe jutott egy helyi újság cikke két nappal azelőttről, amelyik említett egy részeg embert, aki ütközött egy másik kocsival, amelyben egy fiatal nő és egy kislány volt. A kislány azonnal meghalt, az anya kritikus állapotban van. A családnak el kellett határozni, hogy kikapcsolják-e az életfunkciók fenntartását szolgáló gépet, mert a fiatal hölgy soha sem tudna felkelni a kómából, amibe esett. Ez a család lenne a kisfiú családja?

Két nappal azután, hogy találkoztam a kisfiúval, megakadt a szemem egy újságcikken, amely arról tudósított, hogy a fiatalasszony elhunyt. Nem tudtam megállítani magam, hogy ne vegyek egy csokor fehér rózsát, majd ezzel a ravatalozóba mentem, ahol a fiatalasszony ki volt téve a látogatóknak, akik így megtelheték az utolsó búcsújukat a temetés előtt. Ott feküdt a koporsóban, egy csokor fehér rózsát tartva a kezében a fotóval, a baba a mellkasára volt helyezve.

Sírva hagytam el a helyet, úgy érezve, hogy az életem örökre megváltozott. Az a szeretet, amit ez a kisfiú érzett az anyukájáért és a húgáért - még a mai napig is nehéz elképzelnem. És a másodperc törtrésze alatt mindezt egy részeg ember elvette tőle.

(ismeretlen szerzőtől)

Hirdetések

ADVENT IDEJÉN minden kedd és péntek reggel 6 órakor RORÁTÉ szentmisére hívjuk a kedves testvéreket. A szokott szentmiséket is megtartjuk ezen kívül.

Köszönjük a nagy létszámú részvételt az Adventi zenei áhítaton, és köszönjük Szakáll Lászlóné, Lujzi néninek és a Harmónia Sacrának az „Adventi zenei áhítat és adventi gyertyagyújtás” megszervezését és gyönyörű lebonyolítását.

HARMÓNIA SACRA ÉNEKEL:

Dec. 11-én a ½ 10-es szentmisén:

Kodály: Magyar mise

Jacobi: Hitben élj

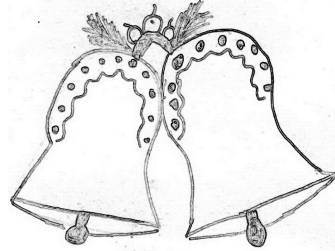
Kodály: Pange linqa

Bruckner: Szent vagy Istenünk!

Dec. 24-én az éjféli misén:

Szakáll László feldolgozása: Csendes éj

Angol karácsonyi dal

Dec. 25-én a ½ 10-es szentmisén:

Halmos László: Karácsonyi mise

Strube: Kit sok boldog pásztor dicsér

Saint Säens: Tollite hostias

Händel: Örvendj világ

(Lujzi néni)

EGY TÖRTÉNET A „CSALÁD ÉVÉHEZ”

Egy asszony elmegy a nőgyógyászhoz, és így szól: – Doktor úr, óriási bajban vagyok és nagyon nagy szükségem lenne a segítségére. A gyermekem még nincs egy éves, és megint terhes lettem. Nem akarok ilyen közeli korú gyerekeket. – Rendben, mit szeretne tőlem? – Azt szeretném, hogy szakítsa meg a terhességemet, nagyon számítok Önre.

Az orvos gondolkodóba esik, majd így szól: – Azt hiszem, van egy jobb megoldás, ami az Ön számára is kevésbé veszélyes. A nő elmosolyodott, gondolván, a doki megértette, mit szeretne. Az orvos folytatta: – Nézze, hogy ne kelljen egyszerre két kisbabára vigyáznia, öljük meg azt, amelyik az ölében van most. Így tudna egy kicsit pihenni, mielőtt a másik megszületik. Ha meg akarjuk ölni az egyiket, mindegy melyik az. Az Ön testére semmi veszélyt nem jelentene, ha az ölében lévő babát választaná.

A hölgy elszörnyedt. – Na de, doktor úr! Milyen szörnyű! Megölni egy gyereket, az bűn! – Szerintem is – mondta az orvos – de nekem úgy tűnt, ez Önnek nem probléma, és azt gondoltam, akkor ez a legjobb megoldás. Az orvos elmosolyodott, érezte, érthető volt az álláspontja. Sikerült meggyőznie a mamát arról, hogy nincs különbség aközött, hogy egy már megszületett gyereket ölnek meg, vagy azt, aki még az anyaméhben van.

A bűn ugyanaz! A szeretet azt mondja: Feláldozom magam, hogy a másiknak jobb legyen. Az abortusz azt mondja: Feláldozom a másikat, hogy nekem jobb legyen. (forrás: internet)

Áldott, békés, boldog Karácsonyt kívánunk minden kedves Testvérünknek!

* * *

Felelős kiadó: Dunakeszi Jézus Szíve Plébánia – Szádóczky Károly plébános atya
Szerkesztette: Vagner Mihály (06-30-378-11-23; vagner.mihaly@vaciegyhazmegye.hu)
Plébániánk honlapja: www.dunakeszi-jezusszive.vaciegyhazmegye.hu